

مقدمه

نقاشی ایران در طول مسیر چند ساله خود، فراز و نشیب های گوناگونی را پیموده است. بعد از سقوط ساسانیان و گسترش دین اسلام تا اواسط دوران قاجاریه، کیفیتی را در نقاشی ایرانی می توان باز جست که با توجه به اندیشه نگارگری ایرانی پا گرفت. از این روپیش از هر چیز شناخت و دریافت ماهیت این هنر الزامی است. به واقع هنر نگارگری ایرانی، هنری سنتی اسلامی است که عامل سنّت پنهان در آن به سان حقیقت درون پدیده هاست و ارمغان آور نگرشی است که با نگاهی درون کاوانه، کیفیتی جاودانه و نامیرا می یابد.